Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1785/2003

z dnia 29 września 2003 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu

(Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r.	L 42	1	14.2.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1785/2003

z dnia 29 września 2003 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 oraz art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Działaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej, obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, która w zależności od danego produktu może przybierać różne formy.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ([4]) zostało kilka razy istotnie zmienione. Do celów przejrzystości rozporządzenie to powinno zostać zastąpione, ponieważ konieczne jest dokonanie dalszych zmian. Dlatego rozporządzenie (WE) nr 3072/95 należy uchylić.

(3) Na europejskim rynku ryżu istnieje poważna nierównowaga. Ilość ryżu przechowywana w interwencji publicznej jest bardzo duża, odpowiadająca około czwartej części wspólnotowej produkcji, i może zwiększyć się w dłuższym okresie. Zachwianie równowagi spowodowane zostało połączonymi skutkami wzrostu produkcji krajowej, która ustabilizowała się w ostatnich latach gospodarczych, ciągłym wzrostem przywozu oraz ograniczeniami wywozu refundacjami, zgodnie z Porozumieniem w sprawie rolnictwa. Obecna nierównowaga pogorszy się jeszcze bardziej i prawdopodobnie w ciągu najbliższych lat osiągnie niestały poziom będący wynikiem wzrastającego przywozu z państw trzecich spowodowanego wejściem w życie Porozumienia EBA.

(4) Problem ten musi być rozwiązany poprzez skorygowanie wspólnej organizacji rynku ryżu, w sposób umożliwiający przejęcie kontroli produkcji, poprawę równowagi i płynności rynku a dzięki temu konkurencyjności wspólnotowego rolnictwa, podczas realizacji innych celów art. 33 Traktatu, włączając utrzymanie odpowiedniego wsparcia dochodów dla producentów.

(5) Wydaje się, że najbardziej odpowiednim rozwiązaniem jest znaczące obniżenie ceny interwencyjnej i stworzenie, w formie rekompensaty dochodów na gospodarstwo i plony, specjalnej pomocy odzwierciedlającej rolę produkcji ryżu w tradycyjnych obszarach produkcyjnych. Wymienione dwa instrumenty zawarte są w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ([5]).

([1]) Opinia wydana dnia 5 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([2]) Dz.U. C 208 z 3.9.2003, str. 72.
([3]) Opinia wydana dnia 2 lipca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([4]) Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).
([5]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

▼B

(6) W celu zapobieżenia przekształcenia się systemu interwencji w rynek zbytu, ilości skupowane przez agencje interwencyjne powinny być ograniczone do 75 000 ton rocznie, a okres skupu interwencyjnego powinien być ograniczony do czterech miesięcy.

(7) Stworzenie jednolitego wspólnotowego rynku ryżu wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Wspólnoty. System wymiany handlowej uzupełniający system interwencyjny, włączając należności przywozowe, wykorzystujące stawki Wspólnej Taryfy Celnej oraz refundacje wywozowe powinny w zasadzie ustabilizować rynek wspólnotowy. Ten system wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podejmowanych na mocy Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych.

(8) W celu stałego monitorowania wolumenu handlu ryżem z państwami trzecimi, należy przewidzieć system pozwoleń na przywóz i wywóz obejmujący obowiązek składania zabezpieczenia w celu zapewnienia, że transakcje, dla których zwracano się o takie pozwolenia, zostaną wykonane.

(9) Dla większej części cła, mające zastosowane do produktów rolnych w ramach Porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO), ustanowione są we Wspólnej Taryfie Celnej. Jednakże wprowadzenie dodatkowych mechanizmów w odniesieniu do niektórych produktów z ryżu czyni niezbędnym przyjęcie odstępstw.

(10) W celu zapobiegnięcia lub przeciwdziałania wystąpieniu na wspólnotowym rynku niekorzystnych skutków, które mogłyby powstać w wyniku przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz jednego lub więcej takich produktów powinien podlegać dodatkowej należności przywozowej, jeżeli spełnione są określone warunki.

(11) Stosowne jest, na określonych warunkach, przyznanie Komisji uprawnień upoważniających ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi wynikającymi z międzynarodowych porozumień zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych uchwał Rady.

(12) Przepisy dotyczące przyznawania w wywozie do państw trzecich refundacji, opierających się na różnicy między cenami we Wspólnocie i na rynku światowym, oraz mieszczących się w granicach ustalonych w Porozumieniu WTO w sprawie rolnictwa ([1]), powinny zabezpieczać wspólnotowy udział w międzynarodowym handlu ryżem. Takie refundacje wywozowe powinny podlegać ograniczeniom pod względem ilości i wartości.

(13) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w czasie ustalania refundacji wywozowych poprzez monitorowanie płatności zgodnie z zasadami odnoszących się do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Monitorowanie może być wspomożone obowiązkiem wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowanych refundacji wywozowych, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, na terenie którego stosuje się jedną stawkę refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia, refundacja wywozowa mająca zastosowanie do obecnego miejsca przeznaczenia powinna być wypłacona w ramach pułapu kwoty stosowanej do miejsca przeznaczenia, wyznaczonego wcześniej.

(14) Zapewnienie zgodności z ograniczeniami ilościowymi wymaga wprowadzenia rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach pewnych dostępnych limitów, w zależności od poszczególnej sytuacji dotyczącej danego produktu. Można dopuścić wyjątki od tej zasady

([1]) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

▼B

tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych, oraz w przypadku operacji pomocy żywnościowej które nie podlegają żadnym ograniczeniom. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstw od ścisłej zgodności z regułami zarządzania, w przypadku gdy wywóz korzystający z refundacji wywozowych nie jest w stanie przekroczyć ustanowionych pułapów ilości.

(15) W zakresie koniecznym do jego właściwego funkcjonowania należy przewidzieć regulację lub, jeśli wymaga tego sytuacja na rynku, zakaz wykorzystywania zasad czynnego i biernego uszlachetniania.

(16) Dzięki systemowi ceł nie jest konieczne stosowanie pozostałych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. Jednakże w wyjątkowych okolicznościach funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu należności celnych mogłyby okazać się niewystarczające. W takich przypadkach, w celu zapewnienia ochrony Wspólnoty przed potencjalnymi zakłóceniami, Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego podjęcia wszelkich niezbędnych środków. Wszystkie tego rodzaju środki powinny być zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z Porozumień WTO.

(17) Biorąc pod uwagę wpływ cen rynku światowego na ceny krajowe, należy przewidzieć przepisy umożliwiające podjęcie właściwych środków w celu stabilizacji rynku wewnętrznego.

(18) Właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku opartego na wspólnych cenach mogłoby zostać zagrożone przez przyznanie pomocy krajowej. Dlatego postanowienia Traktatu regulujące pomoc państwa powinny mieć zastosowanie do produktów objętych wspólną organizacją rynku.

(19) W celu uwzględnienia szczególnego zapotrzebowania na dostawy najbardziej peryferyjnych regionów Wspólnoty oraz w celu wzięcia pod uwagę różnic w cenach produktów, które mogą wynikać z kosztów transportu i wprowadzania do obrotu tych produktów, zaleca się umożliwienie Wspólnocie ustalenia subwencji dla przesyłek z Państw Członkowskich, podpadających pod jeden z przypadków określonych art. 23 ust. 2 Traktatu, przeznaczonych do spożycia w tych regionach oraz w szczególności we francuskim departamencie zamorskim Reunion.

(20) Ponieważ wspólny rynek ryżu stale się rozwija, Państwa Członkowskie i Komisja powinny dostarczać sobie nawzajem informacje istotne dla tego rozwoju.

(21) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(22) W razie potrzeby rozwiązania problemów praktycznych i specyficznych, należy upoważnić Komisję do przyjęcia środków niezbędnych w przypadkach nadzwyczajnych.

(23) Wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([2]).

(24) Wspólna organizacja rynku w sektorze ryżu powinna równocześnie odpowiednio uwzględniać cele ustanowione w art. 33 i 131 Traktatu.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

▼B

(25) Zmiana uzgodnień przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 3072/95 i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3073/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. określających normę jakości ryżu ([1]) na te przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mogą powodować trudności, rozwiązywaniem których nie zajmuje się niniejsze rozporządzenie. W celu pokonania takich trudności, należy umożliwić Komisji przyjęcie środków przejściowych.

(26) W celu zapobieżenia poważnym zakłóceniom na rynku ryżu niełuskanego w ostatnich miesiącach roku gospodarczego 2003/2004, niezbędne jest ograniczenie skupu prowadzonego przez agencje interwencyjne do określonych ilości ustalanych wcześniej.

(27) Należy ustanowić przepisy w celu zastosowania nowej wspólnej organizacji rynku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Wspólna organizacja rynku ryżu obejmuje system rynku wewnętrznego i handlu z państwami trzecimi oraz obejmuje następujące produkty:

	Kod CN	Wyszczególnienie
a)	1021 do 1006 10 98	Ryż w łuskach (niełuskany)
	1006 20	Ryż łuskany (brązowy)
	1006 30	Ryż całkowicie lub częściowo bielony, również polerowany lub glazurowany
b)	1006 40 00	Ryż łamany
c)	1102 30 00	Mąka ryżowa
	1103 19 50	Kasze i grysiki z ryżu
	1103 20 50	Granulki z ryżu
	1104 19 91	Ryż płatkowany
	1104 19 99	Pozostałe
	1108 19 10	Skrobia z ryżu

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia pojęcia „ryż niełuskany”, „ryż łuskany”, „ryż półbielony”, „ryż całkowicie bielony”, „ryż okrągłoziarnisty”, „ryż średnioziarnisty”, „ryż długoziarnisty A i B” i „ryż łamany” zdefiniowane są w załączniku I.

Załącznik II przewiduje definicje ziaren i ziaren łamanych, które są nieuszkodzone.

2. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2:

a) ustala kursy przeliczeniowe dla ryżu na różnych etapach przetwarzania, koszty przetwórstwa i wartość produktów ubocznych;

b) może zmienić definicje określone w ust. 1.

Artykuł 3

Rok gospodarczy dla produktów wymienionych w art. 1 rozpoczyna się dnia 1 września i kończy dnia 31 sierpnia następnego roku.

([1]) Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 33.

▼B

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla środków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ([1]).

ROZDZIAŁ II

RYNEK WEWNĘTRZNY

▼M1

▼B

Artykuł 6

1. Cena interwencyjna ryżu niełuskanego wynosi 150 EUR/t. Cena interwencyjna ustalana jest dla ryżu o jakości standardowej zdefiniowanej w załączniku III.

2. Cena interwencyjna odnosi się do towaru na etapie sprzedaży hurtowej, dostarczonego do magazynu przed wyładowaniem. Ma ona zastosowanie do ośrodków interwencyjnych wyznaczonych przez Komisję. Wykaz ośrodków interwencyjnych przyjmowany jest po konsultacji z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi i obejmuje w szczególności ośrodki interwencyjne na obszarach z nadwyżką, posiadających odpowiednie pomieszczenia i wyposażenie techniczne oraz będących w korzystnej sytuacji pod względem środków transportu.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 7

1. W okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca oraz w ramach limitu 75 000 ton rocznie, agencje interwencyjne skupują oferowane im ilości ryżu niełuskanego pod warunkiem że oferty spełniają warunki, które zostaną określone, w szczególności w odniesieniu do ilości i jakości.

2. Jeżeli jakość oferowanego ryżu niełuskanego różni się od jakości standardowej, dla której ustalona została cena interwencyjna, dostosowuje się cenę interwencyjną stosując podwyżkę lub obniżkę cen. W celu zapewnienia, że produkcja jest zorientowana na niektóre odmiany, można ustalić podwyżki lub obniżki cen, które będą stosowane do ceny interwencyjnej.

3. Na warunkach, które zostaną określone, agencje interwencyjne oferują na sprzedaż, na wywóz do państw trzecich lub w celu zaopatrzenia rynku wewnętrznego, ryż niełuskany skupiony stosownie do ust. 1.

4. Procedury i warunki dotyczące przejęcia i zbytu dokonywanego przez agencje interwencyjne oraz wszelkie inne zasady odnoszące się do interwencji ustanawiane są przez Komisję.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 8

1. Specjalne środki mogą być podjęte w celu:

— zapobieżenia stosowaniu na szeroką skalę art. 7 w niektórych wspólnotowych regionach,

— skompensowania niedoborów ryżu niełuskanego występujących po klęskach żywiołowych.

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

▼B

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie dostarczają Komisji szczegółowe informacje, w podziale według odmian, o obszarach przeznaczonych na ryż, produkcji, plonach oraz o zapasach posiadanych przez producentów i przetwórców. Takie informacje opierają się na systemie przewidującym składanie przez producentów i przetwórców obowiązkowych deklaracji, tworzonym, zarządzanym i monitorowanym przez Państwo Członkowskie.

Ponadto Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o cenach ryżu w głównych obszarach produkcyjnych.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu oraz w szczególności systemu powiadamiania o cenach przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 10

1. Przywóz do Wspólnoty lub wywóz ze Wspólnoty któregokolwiek z produktów wymienionych w art. 1 podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz.

Pozwolenia są wydawane przez Państwa Członkowskie każdemu wnioskującemu, niezależnie miejsca jego siedziby we Wspólnocie oraz bez uszczerbku dla środków podjętych w celu zastosowania art. 13, 14 i 15.

Pozwolenia na przywóz i wywóz są ważne w całej Wspólnocie. Pozwolenia te wydawane są z zastrzeżeniem wniesienia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są przywożone lub wywożone w okresie ważności pozwolenia. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie przepada w całości lub częściowo jeżeli w tym okresie przywóz lub wywóz nie doszły do skutku, lub zostały dokonane tylko częściowo.

2. Okres ważności pozwoleń oraz inne szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26. ust. 2.

Sekcja I

Przepisy mające zastosowanie w przywozie

Artykuł 11

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, należnością przywozową stosowaną w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 jest należność ustalona we Wspólnej Taryfie Celnej.

2. Nie naruszając ust. 1, należność przywozowa na:

a) ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20 jest równa cenie interwencyjnej, powiększonej o:

   i) 80 %, w przypadku ryżu łuskanego objętego kodami CN 1006 20 17 i 1006 20 98;

   ii) 88 % w przypadku ryżu łuskanego objętego kodami CN innymi niż 1006 20 17 i 1006 20 98,

   i pomniejszona o cenę importową;

   oraz

b) ryż bielony objęty kodem CN 1006 30, jest równa cenie interwencyjnej powiększonej o wartość procentową, która zostanie obliczona, i pomniejszonej o cenę importową.

▼B

Jednakże należność przywozowa obliczana zgodnie z niniejszym ustępem nie może przekroczyć stawki celnej Wspólnej Taryfy Celnej.

Wartość procentowa określona w lit. b) obliczana jest przez dostosowanie odpowiedniej wartości procentowej określonej w lit. a) przez odniesienie do kursu przeliczeniowego, kosztów przetwórstwa i wartości produktów ubocznych, a następnie przez dodanie kwoty przeznaczonej na ochronę przemysłu.

▼M1

▼B

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 12

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 11 ust. 2, w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku wspólnotowym, które mogą wyniknąć z przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku takich produktów po stawce celnej ustanowionej w art. 11 podlega obowiązkowi opłaty dodatkowej należności przywozowej, jeżeli spełnione są warunki, które ma ustalić Komisja zgodnie z ust. 3, chyba że przywóz nie stwarza prawdopodobieństwa zakłóceń na wspólnotowym rynku, lub skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Przywóz po cenie poniżej poziomu zgłoszonego przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu („cena spustowa”) może podlegać dodatkowej należności przywozowej.

W przypadku gdy w dowolnym roku, w którym występują niekorzystne skutki określone w ust. 1, lub istnieje prawdopodobieństwo ich wystąpienia, wielkość przywozu przekracza poziom oparty na możliwościach dostępu do rynku, definiujących przywóz jako wartość procentową odpowiadającą spożyciu krajowemu w okresie poprzednich trzech lat („wielkość spustowa”), można nałożyć dodatkowe należności przywozowe.

Ceny importowe, które będą uwzględniane przy nakładaniu dodatkowej należności przywozowej na mocy akapitu pierwszego, są ustalane na podstawie cen importowych cif danej przesyłki.

Ceny importowe cif są w tym celu porównywane z reprezentatywnymi cenami produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku importowym dla tego produktu.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Takie szczegółowe zasady określają w szczególności produkty, w odniesieniu do których może być stosowana dodatkowa należność przywozowa.

Artykuł 13

1. Kontyngenty taryfowe dotyczące przywozu produktów, wymienionych w art. 1, wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z jakichkolwiek innych uchwał Rady, są otwierane i zarządzane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

2. Kontyngenty są zarządzane poprzez stosowanie jednej z poniżej wymienionych metod lub połączenia tych metod:

a) metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”);

b) metoda rozdysponowania proporcjonalnie do ilości podanych we wnioskach w chwili ich składania (przy wykorzystaniu metody równoczesnego rozpatrywania wniosków);

c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnej struktury handlu (metoda „przywozów tradycyjnych lub nowych”).

▼B

Można przyjąć inne odpowiednie metody. Nie mogą one wprowadzać nieuzasadnionej dyskryminacji między danymi podmiotami.

3. Stosownie do przypadku, przyjęte metody zarządzania kontyngentami, przykładają należytą wagę do zapotrzebowania na dostawy na wspólnotowym rynku oraz do konieczności ochrony równowagi tego rynku.

4. Szczegółowe zasady, określone w ust. 1, przewidują roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności odpowiednio rozłożone w okresie całego roku, określają administracyjną metodę, która zostanie zastosowana oraz, tam, gdzie jest to właściwe, obejmują:

a) gwarancje dotyczące rodzaju, miejsca wytworzenia i pochodzenia produktu;

b) uznawanie dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji określonych w lit. a);

c) warunki wydawania pozwoleń na przywóz oraz termin ich ważności.

Sekcja II

Przepisy mające zastosowanie w wywozie

Artykuł 14

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia dokonania wywozu wymienionych poniżej produktów na podstawie notowań cenowych lub cen tych produktów na rynku światowym i w ramach ograniczeń wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, różnica między tymi notowaniami cenowymi lub cenami a cenami we Wspólnocie może być pokryta z refundacji wywozowych:

a) produkty wymienione w art. 1, które mają być wywiezione bez dalszego przetwarzania;

b) produkty wymienione w art. 1, które mają być wywiezione w formie towarów wymienionych w załączniku IV.

Refundacje wywozowe dla produktów określonych w lit. b) nie mogą być wyższe niż stosowane w odniesieniu do takich produktów wywożonych bez dalszego przetwarzania.

2. Metoda, która zostanie przyjęta do podziału ilości, które można wywieźć, stosując refundację jest metodą:

a) jak najlepiej dopasowaną do charakteru produktu i sytuacji na danym rynku, z dopuszczeniem możliwości najbardziej skutecznego wykorzystania dostępnych zasobów, przy wzięciu pod uwagę efektywności i struktury wspólnotowego wywozu bez dyskryminacji między małymi i dużymi podmiotami gospodarczymi;

b) jak najmniej skomplikowaną dla podmiotów pod względem administracyjnym, biorąc pod uwagę wymogi administracyjne;

c) wykluczającą dyskryminację między zainteresowanymi podmiotami.

3. Refundacje wywozowe są jednakowe w całej Wspólnocie. Mogą się one różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, jeżeli zróżnicowanie takie będzie niezbędne ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków. Refundacje ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Refundacje mogą być ustalone:

a) w regularnych odstępach czasu;

b) w drodze zaproszenia do składania ofert dla produktów, w odniesieniu do których w przeszłości przewidziano stosowanie takiej procedury.

Refundacje wywozowe ustalane w regularnych odstępach czasu mogą, jeśli to konieczne, być zmieniane w danym okresie przez Komisję na wniosek Państwa Członkowskiego lub z jej własnej inicjatywy.

4. Podczas ustalania refundacji uwzględnia się następujące czynniki:

a) istniejącą sytuację i przyszłe tendencje w odniesieniu do:

▼B

i) cen oraz dostępności ryżu i ryżu łamanego na wspólnotowym rynku;

ii) cen ryżu i ryżu łamanego na rynku światowym;

b) cele wspólnej organizacji rynku ryżu, które mają zapewnić równowagę i naturalny rozwój cen i handlu na tym rynku;

c) ograniczenia wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu;

d) znaczenie unikania zakłóceń na wspólnotowym rynku;

e) ekonomiczne aspekty proponowanego wywozu;

f) najbardziej korzystne ceny w państwach trzecich miejsca przeznaczenia, w odniesieniu do przywozu do państw trzecich, o ile dotyczy to produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 15

1. Refundacje wywozowe na produkty wymienione w art. 1 i wywożone bez dalszego przetwarzania przyznaje się jedynie na wniosek i po okazaniu pozwolenia na wywóz.

2. Refundacją stosowaną wobec produktów, wymienionych w art. 1, wywożonych bez dalszego przetwarzania, jest refundacja stosowana w dniu złożenia wniosku o wydanie pozwolenia a, w przypadku refundacji zróżnicowanej, refundacja stosowana w tym samym dniu dla:

a) miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu;

lub, gdzie stosowne

b) dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu. W takim przypadku zastosowana kwota nie może przekroczyć kwoty stosowanej w miejscu przeznaczenia wskazanym w pozwoleniu.

Właściwe środki mogą zostać podjęte w celu przeciwdziałania nadużyciu elastyczności przewidzianej w niniejszym ustępie.

3. Zakres zastosowania przepisów ust. 2 i 5 może być rozciągnięty na produkty wymienione w art. 1, które są wywożone w postaci towarów wymienionych w załączniku II, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3448/93 ([1]). Szczegółowe przepisy wykonawcze przyjmuje się zgodnie z tą procedurą.

4. Odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2 mogą być przyznane w przypadku produktów, w odniesieniu do których refundacje są wypłacane w ramach operacji pomocy żywnościowej, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 16

1. Kwota korygująca stosowana w odniesieniu do refundacji wywozowych może być ustalona zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Komisja może jednak, w miarę potrzeby, zmienić kwoty korygujące.

2. Przepisy akapitu pierwszego mogą być stosowane w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1, które są wywożone w postaci towarów wymienionych w załączniku IV.

Artykuł 17

1. Refundacja na produkty określone w art. 1 lit. a) i b), jest wypłacana po okazaniu dowodu na to, że:

([1]) Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 15).

▼B

a) produkty zostały całkowicie uzyskane we Wspólnocie w rozumieniu art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([1]), z wyjątkiem przypadku gdy mają zastosowanie przepisy ust. 6;

b) produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty;

c) w przypadku zróżnicowanej refundacji dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja została ustalona, bez uszczerbku dla stosowania ust. 2 lit. b). Od zasady tej można jednak uczynić wyjątki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26 ust. 2, pod warunkiem że zostaną ustanowione warunki, które oferują równoważne gwarancje.

Mogą zostać przyjęte dodatkowe przepisy zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

2. Nie przyznaje się zwrotu wywozowego na ryż przywożony z państw trzecich i powtórnie wywożony do państw trzecich, chyba że eksporter udowodni, że:

a) produkt przeznaczony do wywozu i produkt uprzednio przywieziony jest tym samym produktem; i

b) cła zostały pobrane, gdy towary dopuszczono do swobodnego obrotu.

W takich przypadkach refundacja na każdy produkt jest równa cłu pobieranemu przy przywozie, w sytuacji gdy cła te są niższe od stosowanej refundacji. Jeżeli cła pobierane przy przywozie są wyższe niż stosowana stawka refundacji, stosuje się te cła.

Artykuł 18

Zgodność z ograniczeniami wielkościowymi wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu zostaje zapewniona na podstawie pozwoleń na wywóz wydawanych na przewidziane w nich okresy referencyjne dotyczące danych produktów. W odniesieniu do przestrzegania zobowiązań wynikających z Porozumienia w sprawie rolnictwa, koniec okresu referencyjnego nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

Artykuł 19

Szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji, w tym przepisy dotyczące redystrybucji dostępnych do wywozu ilości, które nie zostały rozdzielone lub wykorzystane, przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Takie szczegółowe zasady mogą obejmować przepisy regulujące jakość produktów kwalifikujących się do przyznania refundacji wywozowej.

Zmiany do załącznika IV dokonywane są zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Sekcja III

Przepisy wspólne

Artykuł 20

1. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku ryżu Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może zakazać w całości lub w części stosowania zasad uszlachetniania czynnego i biernego w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, jeżeli zachodzi szczególnie pilna sytuacja określona w ust. 1 i rynek wspólnotowy doznaje zakłóceń spowodowanych zastosowaniem zasad uszlachetniania biernego lub czynnego lub istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia takich zakłóceń, Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

▼B

inicjatywy, podejmuje decyzję w sprawie niezbędnych środków, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Rada i Państwa Członkowskie powiadamiane są o tych środkach, które zachowują ważność nie dłużej niż przez sześć miesięcy i są stosowane niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w ciągu tygodnia od wpłynięcia wniosku.

3. Środki podjęte przez Komisję mogą być przedstawione Radzie przez Państwo Członkowskie w ciągu tygodnia od dnia, w którym Państwo Członkowskie zostało o nich powiadomione. Rada stanowiąc większością kwalifikowaną może potwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji.

Jeżeli Rada nie podjęła decyzji w ciągu trzech miesięcy od dnia przedstawienia jej sprawy, decyzję Komisji uważa się za uchyloną.

Artykuł 21

1. Ogólne zasady dotyczące interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz szczególne zasady dotyczące jej stosowania mają zastosowanie do klasyfikacji celnej produktów, objętych niniejszym rozporządzeniem. Nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia, włączając definicje wymienione w załączniku I, włączona jest do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na jego mocy, w handlu z państwami trzecimi zakazane jest:

a) nakładanie jakiejkolwiek opłaty o skutku równoważnym do opłaty celnej;

b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 22

1. W przypadku gdy notowania cen lub ceny na rynku światowym jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 osiągają poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem dostaw na rynek wspólnotowy, oraz w przypadku gdy występuje prawdopodobieństwo przeciągania się i pogarszania takiej sytuacji, mogą być podjęte właściwe środki. W szczególnie krytycznej sytuacji środki te takie mogą przybrać charakter środków ochronnych.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 23

1. Jeżeli w następstwie przywozu lub wywozu, na wspólnotowym rynku jednego lub kilku produktów, wymienionych w art. 1, wystąpią poważne zakłócenia mogące zagrozić celom określonym w art. 33 Traktatu, bądź zaistnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich środków w handlu z państwami niebędącymi członkami WTO, aż do czasu ustąpienia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

2. W razie zaistnienia sytuacji określonej w ust. 1, Komisja, na wniosek Państw Członkowskich lub z własnej inicjatywy podejmuje decyzję o zastosowaniu niezbędnych środków. Państwa Członkowskie są powiadamiane o takich środkach, które są niezwłocznie stosowane. W przypadku gdy Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w ciągu trzech dni roboczych od wpłynięcia wniosku.

3. Każde z Państw Członkowskich może przedłożyć Radzie środek, o którym zadecydowała Komisja, w terminie trzech dni roboczych następujących po dniu zawiadomienia ich o tej decyzji. Rada zbiera się bezzwłocznie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, zatwierdzić, zmienić lub uchylić dany środek w okresie jednego miesiąca od daty przekazania.

▼B

4. Przepisy przyjęte na mocy niniejszego artykułu stosuje się z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 24

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 87, 88 i 89 Traktatu stosuje się w odniesieniu do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 25

1. Państwa Członkowskie i Komisja przesyłają sobie nawzajem informacje niezbędne do wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz do przestrzegania międzynarodowych zobowiązań dotyczących ryżu.

2. Szczegółowe zasady odnoszące się do ustalenia, które informacje są niezbędne, jak również szczegółowe zasady dotyczące ich przekazywania, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 26

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Zbóż ustanowiony na mocy art. 25 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), zwany dalej „Komitetem".

2. W przypadku dokonywania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 27

Komitet może badać wszelkie kwestie, które zostały mu przedstawione przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 28

Środki, które w nagłych przypadkach są niezbędne i uzasadnione do rozwiązania problemów praktycznych i specyficznych, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Środki takie mogą stanowić odstępstwo od niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia, ale tylko w zakresie i przez okres ściśle niezbędny.

Artykuł 29

W odniesieniu do wydatków ponoszonych przez Państwa Członkowskie przy wykonywaniu zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania.

Artykuł 30

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy odpowiednim uwzględnieniu celów określonych w art. 33 i 131 Traktatu.

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

▼B

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 31

1. Rozporządzenia (WE) nr 3072/95 i (WE) nr 3073/95 tracą moc.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń traktowane są jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku V.

2. Środki przejściowe mogą być przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 32

1. W okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 lipca 2004 r. ilości skupowane przez agencje interwencyjne zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 zostają ograniczone do 100 000 ton.

2. Komisja, na podstawie bilansu odzwierciedlającego sytuację na rynku, może zmienić ilość określoną w ust. 1. Stosuje się procedurę określoną w art. 26 ust. 2.

3. Szczegółowe zasady wykonywania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2.

Artykuł 33

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku gospodarczego 2004/2005.

Jednakże art. 9 i 32 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Definicje

jak określono w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy

1) a) ryż niełuskany: oznacza ryż, który zachował łuskę po omłóceniu;

   b) ryż łuskany: oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto tylko łuskę. Przykładami ryżu wchodzącego w zakres tej definicji jest ryż posiadający nazwę handlową: „ryż brązowy", „ryż cargo", „loonzain" i „riso sbramato";

   c) ryż półbielony: oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, część zawiązka i całość lub część zewnętrznych warstw owocni, ale pozostawiono warstwy wewnętrzne;

   d) ryż całkowicie bielony: oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, całość zewnętrznych i wewnętrznych warstw owocni, całość zawiązka w przypadku ryżu długoziarnistego i średnioziarnistego oraz co najmniej część zawiązka w przypadku ryżu okrągłoziarnistego, ale w którym wzdłużne białe prążkowanie może pozostać na nie więcej niż 10 % ziaren.

2) a) ryż okrągłoziarnisty: oznacza ryż, którego ziarna mają długość nieprzekraczającą 5,2 mm, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 2;

   b) ryż średnioziarnisty: oznacza ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 5,2 mm, ale nieprzekraczającą 6 mm, a stosunek długości do szerokości jest nie większy niż 3;

   c) ryż długoziarnisty oznacza:

      i) ryż długoziarnisty A, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest większy niż 2, ale mniejszy niż 3;

      ii) ryż długoziarnisty B, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest równy lub większy niż 3;

   d) pomiary ziaren: oznaczają pomiary ziaren wykonywane na ryżu całkowicie bielonym następującymi metodami:

      i) pobranie reprezentatywnej próbki z partii towaru;

      ii) przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, łącznie z ziarnami niedojrzałymi;

      iii) przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i znalezienie średniej;

      iv) wyrażenie wyniku w milimetrach, zaokrąglonego do pierwszego miejsca po przecinku.

3. Ryż łamany: oznacza fragmenty ziaren, których długość nie przekracza trzech czwartych średniej długości całego ziarna.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Definicje ziaren i ziaren łamanych, nieuszkodzonych

jak określono w art. 2 ust. 1 akapit drugi

A. *Ziarno pełne*

Ziarno, w którym tylko części końcówek zostały usunięte, bez względu na cechy na każdym etapie obróbki.

B. *Ziarno obcięte*

Ziarno, w którym cały koniec został usunięty.

C. *Ziarno łamane lub kawałki*

Ziarno, w którym została usunięta część większa niż koniec; ziarno łamane obejmuje:

— ziarno łamane duże (części ziarna o długości nie mniejszej niż połowa długości ziarna, lecz niestanowiące całego ziarna),

— ziarno łamane średnie (kawałki ziarna o długości nie mniejszej, niż jedna czwarta długości ziarna, lecz mniejsze niż minimalny rozmiar „ziarna dużego łamanego"),

— ziarno łamane drobne (kawałki ziarna mniejsze niż jedna czwarta ziarna, lecz zbyt duże, aby przechodziły przez sito o oczkach 1,4 mm),

— kawałki (małe odłamki czy cząstki ziarna przechodzące przez sito o oczkach 1,4 mm); ziarno połamane (kawałki powstałe w wyniku podłużnego przełamania się ziarna).

D. *Ziarno zielone*

Ziarno, które nie jest w pełni dojrzałe.

E. *Ziarno z naturalnymi anomaliami rozwojowymi*

Naturalne anomalie rozwojowe oznaczają deformacje, nawet spowodowane czynnikami dziedzicznymi, w stosunku do cech morfologicznych typowych dla odmiany.

F. *Ziarno kredowe*

Ziarno, którego nie mniej niż trzy czwarte powierzchni ma wygląd matowo-kredowy.

G. *Ziarno z czerwonymi prążkami*

Ziarno wykazujące wzdłużne czerwone paski o różnej intensywności, stanowiące pozostałość owocni.

H. *Ziarno plamiste*

Ziarno wykazujące wyraźne małe krążki ciemnego koloru o mniej lub bardziej regularnym kształcie; do ziarna plamistego zalicza się także ziarno wykazujące niewielkie czarne prążki tylko na powierzchni; prążki i plamki nie mogą mieć żółtej lub ciemnej otoczki.

I. *Ziarno zaplamione*

Ziarno, które na niewielkiej części powierzchni ma wyraźnie zmieniony kolor naturalny; plamy mogą mieć różny kolor (czarniawy, czerwonawy, brązowy); głębokie czarne prążki są również uznawane za plamy. Jeśli kolor plam jest wystarczająco określony (czarny, różowy, czerwonawo-brązowy), aby je natychmiast zauważyć, i jeśli pokrywają one nie mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarno należy zakwalifikować do ziarna żółtego.

J. *Ziarno żółte*

Ziarno żółte stanowi ziarno, na którym w całości lub części dokonała się, z przyczyn innych niż suszenie, zmiana naturalnego koloru, i które przybrało kolor cytrynowy lub pomarańczowo-żółty.

K. *Ziarno bursztynowe*

Ziarno bursztynowe stanowi ziarno, które z powodów innych niż suszenie doznało jednolitej zmiany koloru na całej powierzchni; zmiany te powodują zmianę koloru ziarna na jasny bursztynowo-żółty.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Definicja jakości standardowej ryżu niełuskanego

Ryż niełuskany o jakości standardowej to:

a) ryż o solidnej i właściwej jakości handlowej, bez zapachu;

b) ryż o zawartości wilgoci wynoszącej maksymalnie 13 %;

c) ryż dający uzysk ryżu całkowicie bielonego – 63 % całych ziaren wagowo (z tolerancją 3 % dla ziaren uszkodzonych), który to procent odnosi się do wagi ziaren całkowicie bielonego ryżu niepogorszonej jakości:

— ziarno kredowe ryżu niełuskanego objętego kodami CN 1006 10 271006 10 98	1,5 %
— ziarno kredowe ryżu niełuskanego objętego kodami CN innymi niż 1006 10 271006 10 98	2,0 %
— ziarno z czerwonymi prążkami:	1,0 %
— ziarno plamiste:	0,50 %
— ziarna zaplamione:	0,25 %
— ziarno żółte:	0,02 %
— ziarno bursztynowe:	0,05 %.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatycznego lub zawierającego dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	– Jogurt:
0403 10 51 do 0403 10 99	– – Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włączając białą czekoladą), niezawierające kakao:
1704 90 51 do 1704 90 99	– – Pozostałe:
ex 1806	Czekolada i inne przetwory spożywcze zawierające kakao, z wyjątkiem towarów z podpozycji 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 i 1806 90 90
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 40 % kakao, obliczonych według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami 0401–0404, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 5 % kakao, obliczonych według całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt przygotowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta do wytworzenia wyrobów piekarniczych z pozycji 1905
1901 90	– Pozostałe:
1901 90 11 do	– – Ekstrakt słodowy
1901 90 19	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe:
ex 1902	Makarony, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, także przygotowany:
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40 90	– – Pozostałe
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki i grysiku), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, suchary i inne wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 90 20	Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby

▼B

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, mrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
	– Ziemniaki:
	– – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż za pomocą octu lub kwasu octowego, niemrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub herbaty paragwajskiej; cykoria palona i inne palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
2101 12	– – Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:
2101 12 98	– – – Pozostałe
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub herbaty paragwajskiej i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie herbaty lub herbaty paragwajskiej:
2101 20 98	– – – Pozostałe
2105 00	Lody śmietankowe i inne lody jadalne, nawet zawierające kakao
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
	– Pozostałe:
2106 90 10	– – Fondue z sera
	– – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczów mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi lub zawierające w masie mniej niż 1,5 % tłuszczu mleka, 5 % sacharozy lub izoglukozy, 5 % glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – Pozostałe
ex 3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (np. skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych modyfikowanych skrobiach, z wyjątkiem skrobi objętych pozycją 3505 10 50
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i inne preparaty (np. klejonki i zaprawy) w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
3809 10	– na bazie substancji skrobiowych”

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 3072/95	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	artykuł 1 i 2
artykuł 2	artykuł 3
artykuł 3	artykuł 6
artykuł 4	artykuł 7
artykuł 5	artykuł 8
artykuł 6	–
–	artykuł 4
artykuł 7	–
artykuł 8a	artykuł 6
artykuł 8b	artykuł 7
artykuł 8c	artykuł 8
artykuł 8d	artykuł 9
artykuł 8e	–
artykuł 9	artykuł 10
artykuł 10	artykuł 5
–	artykuł 9
artykuł 11	artykuł 11
artykuł 12	artykuł 12
artykuł 13	artykuł 14, 15, 16, 17, 18 i 19
artykuł 14	artykuł 20
artykuł 15	artykuł 21
artykuł 16	artykuł 22
artykuł 17	artykuł 23
artykuł 18	–
artykuł 19	artykuł 24
–	–
artykuł 21	artykuł 25
artykuł 22	artykuł 26
artykuł 23	artykuł 27
–	artykuł 28
artykuł 24	artykuł 30
artykuł 25	artykuł 31
artykuł 26	artykuł 29
–	artykuł 32
artykuł 27	artykuł 33
załącznik A	załącznik I
–	–
załącznik B	załącznik IV
załącznik C	załącznik V

Rozporządzenie (WE) nr 3073/95	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	załącznik III
Załącznik	załącznik II